

AUTOBIOGRAFSKI ZAPIS

Rodio sam se 22. X. 1925. u Petrovaradinu, »Gibraltaru na Dunavu«, u Srijemu, iako sam po ocu podrijetlom iz Križevaca, grada »križevačkih štatuta«, a pradjed mi je došao iz Štajerske u Hrvatsku negdje oko 1870., iz okolice Ljutomera. Majka rođena Horvatić bila je međutim Srijemica, i osjećam se tako i ja, kao i vrli mi književni preteče i uzori: A. G. Matoš i Julije Benešić. Djetinjstvo i školovanje do petnaeste godine: Petrovaradin i Novi Sad, a više razrede gimnazije i ispit zrelosti položio sam u Zagrebu. Tu sam i studirao i diplomirao Filozofski fakultet jugoslavenske književnosti i engleski jezik i englesku i američku književnost 26. VI. 1952. Službovaо sam kao profesor na Učiteljskoј školi u Pakracu, Gimnaziji u Križevcima te u Zagrebu — Trešnjevačka gimnazija u Dobojskoј (XIV, pa VIII) od 1952. do 1958. Na Filozofskom fakultetu suradnik sam katedre za noviju hrvatsku književnost od tada, 1957, pa sve do sada i nadam se ubuduće. Tu sam nedavno i konačno doktorirao s temom *Hasan Kikić: Život i djelo*, čijim se djelom inače bavim već dva desetljeća. Između ostalog, priredio sam prvo kritičko izdanje njegovih *Izabranih djela*, zajedno s Rizom Ramićem, u tri sveska I–III, Sarajevo 1969, a vlastiti izbor njegovih *Proza* uredio sam u ediciji »Pet stoljeća hrvatske književnosti« iste godine.

Javio se pjesmicama u dječjim listovima i člancima u šapirografiranom dačkom listu »Galerija«, potom s nekoliko članaka u »Studentskom listu« 1948/49, ali svoj ozbiljni književni rad započeo sam tek 1950. u »Izvoru« kasno, u 25. godini. Ipak, od tada do danas, u 23 godine pisanja i objavljuvanja, bibliografija mojih članaka, studija, eseja, glosa, putopisa, portreta leksikografskih, feljtona, kritika, polemika, pastiša, zapisa i svih ostalih vrsta publicističkih napisu bliži se brojci tisuću, ako je nije i prešla, jer nemam točne evidencije. Među tim radovima nalazi se, recimo neskromno, bar tridesetak studija i eseja neophodnih hrvatskoj povijesti književnosti (Krleža, Ujević, A.B.

Šimić, Kikić, Kombol, Begović, Kranjčević, S. Šimić, R. Marinković, K. Häusler, Galović itd.). Uže područje mog književno-povijesna izučavanja jest takozvano razdoblje između dva rata i povijest književnih časopisa, ali pisah o piscima u rasponu od iliraca do najsuvremenijih mladih poletaraca, kao i o teoriji književnosti, srpskoj, slovenskoj, češkoj i slovačkoj, te engleskoj književnosti, pa i o drugim raznim temama, od sporta do slikarstva.

Bio sam urednik *Križevačkih novina* 1953–1954. (kojih nema ni Sveučilišna knjižnica niti ja), zajedno s K. Špoljarom uređivao sam listiće skupina mladih 1952.—*Literatura i Galerija* (svega po jedan broj) i tako se uvrstio u legiju takvih sličnih pokušaja u nizu generacija hrvatske književnosti. Uredio sam s Krstom Špoljarom leksikografski priručnik jugoslavenskih književnosti *Književni godišnjak, Pisci jugoslavenskih naroda*, Lykos, 1961. U ediciji »Hrvatska književna kritika« 1964, u nakladi MH uredio sam knjigu VII. *Tin Ujević*, izbor kritika i eseja dotada nepoznatih, iz zaboravljenih časopisa i nepristupačnih novina. Bio sam također jedan od urednika »Sabranih djela« Tina Ujevića u 17 knjiga u nakladi »Znanja«. Sâm sam priredio četiri knjige VII, IX, X i XI, a s D. Tadijanovićem svezak XVI i dio sveska XVII. Veće studije objavio u knjigama *Panorama hrvatske književnosti XX stoljeća*, »Stvarnost«, 1965, i u *Krležinu zborniku*, »Naprijed«, 1964, a i u nizu drugih znanstvenih i književnih zbornika i hrestomatija u Jugoslaviji i inozemstvu. Priredio sam *Izbor iz djela* Slavka Batušića za istog nakladnika (»Znanje«) kao i knjigu o Krleži *Siva boja smrti*, a također još nekoliko izbora hrvatskih pisaca na slovenskom (Krleža, Cesarec, Miškina), *Bosanski priповједачи* (Kikić, N. Šimić, Nameštan) te *Slavonski priповједачи* (I. Kozarac, Josip Kozarac, Joza Ivakić). Za ediciju *Pet stoljeća*, uz Kikića, još sam redigirao knjigu *Stanislav Šimić — Otokar Keršovani — Josip Bogner*, a u pripremi je i knjiga *Bertić — Ivakić — Velikanović — Kršnjavi*.

Hrvatski Pen-klub objavio mi je pregled suvremene hrvatske književnosti bilingvalno, na hrvatskom i engleskom jeziku: *Hrvatska suvremena književnost — Contemporary Croatian Literature*, Zagreb, 1966.

Od 1959. član Društva književnika Hrvatske i Saveza književnika Jugoslavije, od 1963. do 1971. stalno sam bio član redakcije časopisa *Kolo*, a 1965–1967. i glavni urednik. Bijah član izdavačkih savjeta i redakcija i drugih listova, časopisa i nakladnih poduzeća.

Osim knjige o Krleži, pripremio sam za tisak još tri knjige — monografiju o životu i djelu Hasana Kikića, *Cjeline i ulomci o hrvatskoj književnosti između dva rata* — opsežnu retrospektivu studija i kritika pisanih u 20-godišnjem razmaku o tom, u nas još nedovoljno proučenom razdoblju — *Tragom tradicije*, izbor studija i glosa o hrvatskoj književnosti od ilirizma do I. svjetskog rata.

Mogao bih još dosta toga nabrajati, jer u 48 godina življenja dosta se toga nakupi i prohuji kroz osobnu povijest. Jer, kad bih sakupio sve što sam napisao (to, srećom neću nikada učiniti), bilo bi i desetak obilnih knjiga od 400–500 stranica.

Miroslav Vaupotić

Siva boja smrti, 1974.